Написав admin
Понеділок, 30 травня 2016, 16:20 - Останнє оновлення Неділя, 05 червня 2016, 17:57

У Місті Дрогобич відбулася надзвичайна подія якої очікували декілька десятків років Православні християни міста. Нарешті збулася наша мрія – ми маємо у м. Дрогобич кафедральний собор Української Православної Церкви Київського Патріархату, який був 29 травня 2016 року освячений Святійшим Патріархом Київським і всієї Руси-України Філаретом.

На подвір'ї храму Його Святість із запашним короваєм зустрів перший заступник голови Дрогобицького району Стецівка Володимир та величезна кількість вірян Київського Патріархату.

У храмі Стрітення Господнього зустрів Його Святість настоятель храму о. Петро Дідич, який просив Святійшого владику помолитися за жителів міста Дрогобича і всієї повноти Дрогобицько-Самбірської єпархії, а також за Україну.

На Богослужінні Святійшому Владиці співслужили: митрополит Переяслав-Хмельницький і Білоцерківський Епіфаній, митрополит Львівський і Сокальський Димитрій, митрополит Івано-Франківський і Галицький Іоасаф, митрополит Луцький і Волинський Михаїл, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Бучацький Нестор, єпископ Коломийський і Косівський Юліан, єпископ Ужгородський і Закарпатський Варсонофій, а також усі благочинні Дрогобицько-Самбірської єпархії.

На богослужінні співав архієрейський хор під керівництвом Віталій Ковалишина у складі: Марія Трощило (сопрано), Ілона Реут (сопрано), Дана Паращак (альт), Іванна Пацула (альт), Іван Бобітко (тенор), Віталій Ковалишин (тенор), Андрій Боженський (баритон), соліст Роман Локатир (баритон), Олег Курилишин (баритон).

Після запричасного Святіших Патріарх звернувся з проповіддю у якій сказав: *«Дорогі браття і сестри! Насамперед я вітаю вас із побудовою та освяченням цього святого храму на честь Стрітення Господнього.*

Сьогодні неділя про самарянку. Предметом бесіди самарянки з Ісусом Христом була вода, при чому води потребував наш Спаситель. І цим самим засвідчив, що без води людина жити не може. Звичайно й без хліба, а насамперед без води, бо навіть Син Божий, втілений, і Той потребував води, але просив води звичайної, а дав самарянці воду іншу, бо Він сказав, що Я маю можливість дати воду, після вживання якої ти не будеш уже мати спраги.

Про яку воду говорив Христос? Христос говорив про благодать Святого Духа. Без благодаті Святого Духа людина не тільки не може спастися, а й не може жити як людина. Як тварина людина може жити й без благодаті Святого Духа, а ось жити як людина, без благодаті Святого Духа жити не може ніхто. І тому Христос, коли сказав, що Я можу дати тобі таку воду, що ти вже не будеш потім просити води напитися. Крім цього вода, про яку говорив Ісус Христос – це не тільки благодать Святого Духа, а це істина, тобто правда. Без істини і без правди людина теж не може жити.

Ось подумайте, чи можете жити ви в брехні? І ви скажете, що ні. В брехні не можна жити. Візьміть для прикладу шлюб. Ось коли в сім'ї виникає неправда у взаємовідносинах між чоловіком і жінкою – шлюбу вже немає. Співжиття може бути, а союзу шлюбу нема, бо немає правди, немає довіри один до одного.

Якщо ми візьмемо все земне життя людей, то воно благополучне тільки там, де будується на правді, на істині. Навіть в Церкві, коли Церква своє життя будує на неправді, то буває боротьба і страждання. І ми з історії знаємо, наприклад перше тисячоліття історії Церкви – йшла жорстока боротьба. За що боролися християни з християнами? За що? За істину. Яку істину? Ту істину, яку відкрив Бог, ось за цю істину й боролися. Пам'ятаєте слова Ісуса Христа, які Він сказав апостолам: «Я є істина». Так ось цю істину Бог відкрив Церкві і Церква повинна зберігати і зберігає істину

непошкодженою і за цю істину була боротьба, і є, і буде до кінця цього земного життя, – за істину.

Для прикладу візьмемо наше життя, – України. За що йде зараз боротьба на Сході? За істину. В чому полягає істина? Істина полягає в тому, що Донбас – це українська земля, не російська. Є громадяни України, які кажуть, що це не українська земля, а вона повинна належати Росії. Хто це говорить, українці? Ні. Це чужинці, які прийшли на нашу землю, оселились, а тепер хочуть нашу землю приєднати до Росії. Це одне і те ж саме, що українці Канади, яких живе багато там, сказали: «Ось нас багато, давайте ми Канаду приєднаємо до України». І як би подивився світ на це? Весь світ би сміявся над цим. А тут не сміється, а йде боротьба як в давні часи за істину, за Христа, – християни віддавали своє життя – це мученики, перед якими був вибір обирати благополучне земне життя або страждати за Христа до смерті. Що вони обирали? Благополучне життя чи обирали смерть? Обирали смерть, але істині не зраджували».

Участь в багатолюдній літургії взяли голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка, голова районної ради Михайло Сікора, голова Дрогобицької райдержадміністрації Володимир Шутко, заступник голови районної ради Володимир Стецівка, депутати Верховної Ради Богдан Матківський та Ярослав Дубневич, міський голова Дрогобича Тарас Кучма та його заступники, ректор Дрогобицького державного Педагогічного Університету ім.. І. Франка Надія Володимирівна Скотна.

Також після богослужіння було нагороджено церковними нагородами меценатів та будівничих храму.

З словами подяки до Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета звернулися: голова Львівської обласної державної адміністрації Олег Синютка, голова районної ради Михайло Сікора та заступник голови районної ради Володимир Стецівка подарували Його Святості картину «Карпатський краєвид».

Після закінчення слів привітань, керуючий Дрогобицько-Самбірською єпархією архієпископ Яків звернувся з подячним словом в якому сказав: "Ваша Святосте! Дорогий наш Патріарх, дорогий наш Учителю і Святителю, дорогий наш п’ятдесятилітній всеукраїнський золотий ювіляр, ми вдячні Богу нашому Творцеві, що ми дожили до цих священних днів, дожили до того історичного часу, на який довго чекала Дрогобичина, і не тільки Дрогобичина, а весь тут люд, якому не байдужа доля й воля Українського

народу, які сьогодні прибули до нас.

Святкуючи свої роки півстолітнього часу на Київській Кафедрі, Ви випромінюєте Божу Благодать Святого Духа на весь Український народ, і ця частка досталася сьогодні нам.

Ви вперше після святкування свого ювілею приїхали до нас щоб освятити поблагословити новозбудований храм, прищепити нам свою любов до Бога, любов Церкви Святої, любов один до одного…тому.. «Як Бог не благословить, то будівничі даремно трудяться».

Саме Ви, Ваша Святосте, тому чотири роки освятили це місце під будівництво храму, і Ваше благословення сьогодні збулося, а благородна дія, втілилася в наше життя.

За такий короткий час, один рік і три місяці постав Божий дім,- дім для прийдешніх нащадків, дім для спасіння людських душ.

Храм будувати легко, доступно, швидко, тому що все в нас було по-Божому, і за Вашим благословенням, а тепер потрібно будувати Святу Церкву, місце для спасіння людини, лікувати людські душі, вимолювати місце в Царстві Божому, це велика відповідальність яка покладається саме на нас, служителів Церкви Христової .

Ми всі радіємо Вашому приїзду, беручи від Вас Вашу мудрість - Вашу мужність, це є два ангельських крила, які окрилюють кожну людину.

На основі Вашої твердої віри, невтомної праці і молитви, яку Ви поклали на олтар Христової Церкви. Ми щасливі що живемо в цей час – час Вашого двадцятилітнього Патріаршества, нам завидують що ми маємо такого Патріарха. Ми радіємо і по Божому гордимося Вашим іменем.

Ви своїм буттям створюєте час більше трьох поколінь, час від минулого Вашого нелегкого - до будучого об'єднавчого процесу Українського народу, (хто як не Ви, і знаєте як).

Мойсей сорок років вів ізраїльський народ по пустині, щоб ввійти в землю обітуванну, щоб очистити народ від гріха, так і Вам Ваша Святосте досталася Україна як страдниця і мученица, духовно роз'єднана сусідами недругами, по ворожому пересварена, яку Ви своїми духовними зусиллями вже понад 50 років об'єднуєте та примирюєте.

По Божому ми Вам бажаємо добра, здоров'я, довгих років життя, ми Вас любимо, а найважливіше бути нам очевидцями втілення Вашої ідеї в життя України, створення одної Помісної Православної Церкви в Україні. Народ повинен знати і пам'ятати одного Вас, першого із перших.

Дрогобицько-Самбірська єпархія висловлює Вам велику свою любов, пошану, подяку за Ваш архіпастирський візит, та Вашу невтомну працю, постійні молитви, в знак тієї поваги прийміть цю Святу Просфору. Ісполла еті деспота."

Прес-служба єпархії

{odnaknopka}

Фото: Віталій Ковалишин

{joomplucat:222 limit=21|columns=3}